

trykt ved Capitelstaxten. Jeg skal imidlertid dog gjøre den Bemærkning, som ogsaa sees af Udvalgets Betænkning, at det væsentligst var Hensigtsmæssighedsgrunde, der have bevæget Fleertallet til at forholde Indstillingen. Jeg idetmindste kan for mit Vedkommende forsvare udtale, at jeg vil ansee det for tvivlsomt, hvorvidt det er absolut nødvendigt, men Hensigtsmæssigheden forekommer mig at være indlysende, idet man nemlig ved at holde paa Indstillingen endmere giver Revisionen Paalæg om at være opmærksom paa, hvorledes der fra Administrationens Side er handlet ved Benyttelsen af Beløbet. Det vil nemlig være klart, at Størrelsen af Summen berøer paa Administrationens Fremgangsmaade. 1000 Td. Havre kunne kjøbes for en lavere eller højere Priis, og det er af dette Hensyn, at Fleertallet af Udvalget anseer det for hensigtsmæssigt, at man udtrykkelig fastholder denne Indstilling.

Andræ: Ved det Afslut, der nu foreligger til Behandling, kommer der et Spørgsmaal frem, som af den ærede Ordfører blev udførligt omtalt, og som jeg troer er overordentlig hensigtsmæssigt til at klare Forestillingen noget mere om den rette Bessaffenhed af et Regnskab. Den ærede Ordfører gjorde fuldkommen rigtigt opmærksom paa, at det laa i Forholdenes Natur, og at det var aldeles umuligt at forebygge, at de Regninger, der kom ind for Befordringsudgifter, henhørende til den sidste Deel af et Finantsaar, ikke bleve endelig afgjorte og liquiderede før ind i det nye Finantsaar. Nu er det deraf en Selvsølge, simpel og klar, som ogsaa af den ærede Ordfører fremhævet — og jeg kan i dette Punkt slutte mig ganske til ham — at Et af To maa finde Sted, enten maa man tillade, at disse Regninger blive førte til Udgift for det Finantsaar, i hvilket de udbetales, saa at s. Ex. paa Finantsregnskabet 1855—56 maa opføres Udgifter, som angaae en anden Finantsperiode, 1854—55, eller ogsaa maa man indrømme, at Regnskaberne for den tidligere Periode ikke afflottes med Perioden og altsaa holdes aabne en vis Tid ind i den nye Periode, saaledes altsaa at Regnskabet for 1854—55 ikke afflottes den 31te Marts 1855, men holdes

aabent et Kvartal eller længere, for at man kan tilføre endnu de Udgifter, som henhøre til Finantsperioden 1854—55, men som ikke ere og ikke kunne være komne til virkelig Liquidation før senere; det er dette, jeg beder fastholdt; derved vil man gjøre sig det klart, hvad jeg har sagt; thi det er en Umulighed at fastholde begge Forbringer paa eengang; man maa enten give Slip paa den ene eller den anden. Enten maa man for en vis bestemt Finantsperiode ogsaa opføre Udgifter, som vedkomme en anden Finantsperiode — naturligviis skal Finantsloven saa tage Hensyn til dette Forhold (Hør!), og dette maa underforstaaes i Finantsloven, at saaledes er Forholdets Bessaffenhed; eller ogsaa: maae vi sige: Dette ville vi ikke taale; vi ville ikke have, at der i et Finantsregnskab for et vist bestemt Aar indblandes uvedkommende Ting; det skal være udelukkende Udgifter for dette Aar; men saa maa man indrømme Nødvendigheden af, at Regnskabet ikke nødvendig afflottes den 31te Marts; det maa staae aabent en kortere eller længere Tid ind i den nye Periode. I det foreliggende Tilfælde see vi nu fulgt og tiltraadt det første Alternativ, idet der paa Regnskabet for 1855—56 findes Befordringsudgifter for 1854—55. Jeg troer, at det er det absolut Hensigtsmæssige, og jeg havde let kunnet opløse, at den anden Maade ikke consequent kan gennemføres, uden i alt Fald at holde Regnskabet aabent en overordentlig lang Tid, efterat Finantsperioden er sluttet. Det glæder mig, at dette Punkt tilfældigt er kommet frem og paa denne Maade behandlet af Ordføreren og af Udvalget, og at det har faaet den Afgjørelse, det har faaet; og jeg gjentager naturligviis, at jeg ogsaa med Ordføreren maa fastholde, at Finantslovens Bevilling maa være at forstaae paa denne Maade, hvilket klart fremgaaer af Betænkningen. Der er et andet Punkt, hvori jeg ogsaa maa slutte mig til Ordføreren. Naar der er Disfents tilstede i Udvalget mellem Ordføreren og de andre Medlemmer om Hensigtsmæssigheden af særligt at ville have en Votering frem om en bestemt Sum, som er bleven udgivet til 1000 Tdr. Havre, som var bevilget i Finantsloven, da forekommer det mig ogsaa at være i god Sam-